

P V I S

1 6 1 8

Leonardi Rittershusii Paraphrasis Psalmi XC nuptiis dicitur. II. Berzmani paraphrasis Psalmi 121. 91. 125. 124. III. Berzmani paraphrasis Psalmorum 22. 16. 09. IV. Berzmani paraphrasis Psalmi 08. I. Berzmani Epipemphion Psalmorum 91. 97. VI. Berzmani Psalmi 104. 0. 19. VII. Poletani Paraphrasis Prometei Iona. VIII. Mundorpii paraphrasis Iona. IX. M. Iacobi Gregorii Iona. X. Joannis Fabri de Nativitate Christi. XI. M. Theodori de Nativitate Christi. XII. Waltzeri Oda de Redemptionis Opere. XIII. Oritii de Peccatis Christi ad Inferos. XIV. Pomauii Heptas simulane Resurrectionis. XV. Stentorii ubi impudentissimis. XVI. Trautmanni instructio p vero Lutherano. XVII. Bratorii Epistola Germaniae ad Electores. XVIII. Moiti ex Auma ad Christianum Pr. Abbat. XIX. De reb. gestis Johannis Ernesti Pr. Abbat. XX. Henna ab Eichen ad Maunicium Pr. Episc. XXI. Abrahami Cremeri ad Electore Brand. XXII. M. Imbingeri Statulatio in Natalem Rudolphi Principis Anhaltini. XXIII. Moiti in Nuptias Rudolphi Pr. Pr. XXIV. Berzmani Ecloga Rudolphus. XXV. Bromii Nuptiis raris Rudolphi Pr. XXVI. Wrsini et M. Jeno Nuptiis eiusdem. XXVII. Parentalia Augusto Electori a D. Maiore Sabita.	XXVIII. Esthælii Johanni Ernesto Pr. Pr. Anhaltino v Alberto Voito dicitur. XXIX. Fentzeii in obitum Eiusdem Principis. XXX. Angeli ad Barone de W. Pr. Pr. XXXI. Memoria Damolii Diepholdii. XXXII. Abrahami Cremeri de promotione ad Pr. Pr. XXXIII. Propemptica Fyfelio et Cremeri dicitur. XXXIV. M. Victori, cum renunciaretq Rector. XXXV. Oda Sapphica in Doctores Honoratus Fyfelii &. XXXVI. In Magisterii Honore Joh. Cr. Pr. Pr. XXXVII. Merzmanni in honorem Magisterii Coppenii XX juvenum. XXXVIII. M. Krotii in Magisterium Haberlandi. XXXIX. In Magisterium Coppenii XL. Bethmanni Herdesiani. XLI. Christiani Vopleri. XLII. Abrahami Theopoldii. XLIII. M. Coppenii Gratiam. Pr. Pr. Pr. XLIV. De dignitate Consulari Trevesi. XLV. De dignitate Notariatus Gelami. XLVI. Apocryphorum Politicorum Regula. XLVII. Nuptiis Petri a Jena. XLVIII. M. Pucneri. XLIX. M. Richardi. L. Wolfgangi Hanen.

Ec. 11

LVII.
IN HONOREM
Conjugii

65
65
ORNATISSIMI,
DOCTISSIMIQUE IUVENIS, DN. DANIELIS, LL.
Candidati, integerrimi, prudentissimique viri, Dn. Iohannis Alberti, majoris Alschleebii Prætoris, F. Sponsi:

ET

PVDICISSIMAE, MODESTISSIMÆQUE VIRGINIS MARGARITAE, HONESTISSIMI ac prudentissimi viri, Dn. Iohannis Zellij, civis quondam Servestani primarii, piæ memoriæ, relictæ Filiae, Sponsæ.

Carmina faustæ felicisque appreciationis ergò nuncupata à præceptoribus & amicis, quorum suum cuiusque versibus nomen est adscriptum.

SERVESTAE,
Excudebat Iohannes Schleer, Anno 1608.

6

1781

IN HONORE

Georgii

ORATIONE

DE

REVERENDISSIMO

FRANCISCO

DE

FRANCISCO

FRANCISCO

ET

FRANCISCO

FRANCISCO

FRANCISCO

FRANCISCO

FRANCISCO

FRANCISCO

FRANCISCO

FRANCISCO

FRANCISCO

FRANCISCO

FRANCISCO

FRANCISCO

FRANCISCO

FRANCISCO

FRANCISCO

FRANCISCO

VOTVM

Ἐνιάσιον καὶ γαμικόν.

HÆctria felices possunt nova reddere, Chri-
Si datur his uti numine propitio. (Sti
Anni forma novi, novus est torus, hujus
adaucti

Inter complexus est nova progenies.

En veteri vertente, novi redit arbiter anni

Sol, venit in thalamos en nova nupta tuos,

Sponse! nova ut soboles succrescens blanda precetur

Complures annos jugiter, oro, novos.

O Iesu, casti thalami qui fautor est author,

Sis presens Sponsis propitiusque novis.

M. Caspar Viricus.

DANIELO ALBERTO ET MARGARITÆ

Zellæ νεογάμοις lectissimis S. D.

Mnia amicorum pariter, pariterque deorum,

Dixisse fertur Socrates communia.

Sic ego Bethsabees modulatum carmen alumno,

Ac Lesbiz à me redditum lyrae modis,

A.

Munus

Munus amicorum tedis commune dicavi,
Quo vota Sponsis hætenus feci novis:
Nec semel illa quidem, faciamque subinde rogatus,
Suspensa postquam barbitos filet seni.
Quo thalamum, DANIELE, tuum quoque dono, tuarq;
Nunc MARGARITÆ, quæ viro nubit tibi,
Virginitatis honos, intacti fama pudoris.
Non Iaspis illo, non Smaragdus munere,
Non potiora piis fuerint hoc flumina Croesi,
Quo conjuges Rex Israël munerat.
Crede mihi, nec vana fides: hoc munere quisquis
Est dives, ullam haud sentiet penuriam.

PSALMVVS CXXIIX. VT

existimatur, Salomonis, commendans omnibus hominibus,
& imprimis conjugibus, timorem Dei, & manuum laborem,
utrumque ad vitæ beatitudinem summopere necessarium.

*Ter beatum, quem timor intimo
Tangit Iehova pectore, nec sacra
A lege divorsum in salebras
De viis insinuavit error!*

*O te beatum, quisquis es aut eris!
Nam sorte quamvis paupere sis, tui,
Illo favente, te laboris*

*Fenus alet. Facilem ille abunde
Victum refundens, ut bene sit tibi,
Cornuq; pleno copia suppetat:
Rumoreq; ut vortant secundo,
Cuncta operum tibi prosperabit.*

Ceu

Ceu vitis arctans palmite conjuges 30

Vlmos maritat; ceu viridi domum

Incingit amplexu stolonum:

Sicutuate sobolis feraci

Stipabit uxor germine liberum,

Mensam ambientum; ter mite ut suam,

Non mentiente spes coloni,

Arborem oliua onerans renodat.

Hac sunt, Iehovam qui timet, hac vito 4.

Promissa vita commoda, qua manent,

Eventibus rerum invidendis,

Corde Deum ingenuo colentem.

Arcis, Iehova, è sede Sionia 5.

Lauto honorum te cumulo obruet,

Vibemq; qua sedem locasti,

Commoditate beabit omni.

Florente pacis quò Solyma ubere 6.

Atq; Israelis incolumi statu,

Natosq; natorumq; tecum

Progeniem aspicias beatam.

Gregorius Berfmanus.

A 3 AKPO.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Ἐπιθύλει γαμικῶν κατῆχον.

Vm semper, DANIEL, studiis addictus honestis,
A udieris mecum Præcepta exponere IVRIS;
N unc animus verò socialis vincula lecti
I n verâ Ihovæ fert cognitione subire.
E rgo tibi tædæ cœnubia prospera grator,
L ongos ut durent, opto, feliciter annos;
A ugeat optatos DEVS hos socialis amores
L ecti, qui primus sinceri est autor amoris,
B ina jugo tali semper dum corpora nequit,
E t det, quod te probas DANIEL, ut MARGARIS illud
R eprober: & faveat cœptis Concordia vestris,
T urtareusque favor conjungat pectus utrumque,
V ester amore torus flagret dum sydera fulgent.
S intque procul lites, Discordia, iurgia, rixæ:
S ic geminum corpus paulatim crescet in unum,
P ulchrior & proles veniet de sanguine pulchro,
O mnes, quod restat, partas agnoscite dotes,
N ato proque illis Genitoris pectore grates
S olvite, cum thalami que ad gaudia vestra vocate,
V t bonitate suâ vos adjuvet, augeat, ornet
S ecula post mundi faciat plantaria cœli.

Iohannis Coppenii Servestani.

ALIVD.

Es gata vinculum jugale, res sacra,
Et sanctus ordo est à Iehova conditus,
A quo fluunt cœu fonte sæcundo bona,

Qui

Qui cum creasset hujus orbis machinam
Bonis repletam plurimis, tunc corpora
Tori jugalis copulâ junxit duo,
Non dissecanda quàm supremâ frigida
Horâ necis, sic ut genus mortalium
In castitate tempore omni viveret.
Huic ergò qui sacro resistunt ordini,
Et ferre curas denegant quamvis graves
Vita jugalis, qua medela cœlitus
Ostensa nobis est, & interim tamen
Verito igne caci ac improbi Cupidinis
Ardent, nihilq; castra perversa nisi
Veneris sequentes jura castimonia
Violant, merentur & simul pœnas graves.

His ergò cœptis gratulor, DANIEL, tuis,
Qui conjugem tibi fidelem jungere
In animo habes, qua dura thalami pondera
Tecum ferat, molestias ac leniat.
Præbebit hac sociam se in omnibus tibi,
Curabit atq; rem domumq; sedulo,
Si latus eris & illa quoq; latabitur.
Vt vota, fas est, Sponse dilectissime,
Feram, movetur namq; votis Rex poli,
Sali, soli, quem ardentibus votis precor,
Vt vinculum jugale rebus omnibus

Secundet,

*Secundet, atq; prosperet multis bonis,
Pellatq; vana iurgia à vestro toro,
Positis ut vitam quietam ducere,
Benedicat ab Sionis arce maximus
Vobis Deus, videatis ut carissimos
Et liberos & liberorum liberos.*

Moris, amoris, & honoris ergo scribebam
Iohannes Faber, Roslebiensis
Anhaltinus.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Ritum nuptialem exhibens.

Viator & Autor.

Stes quid hoc dicam? quòd tantus clamor ad auras
Consurgit? dulces resonant citharæq; lyrae q;
Ecquid conveniunt læti juvenesq; lenesq;
Ecquid concurrunt pueri innuptæque puellæ?
Ut ducant Sponsum ad sacri penetralia templi?

Ast hominem, tardæ gressu Testudinis instar,

Ante oculos cerno, memoret forsitan mihi causas.

Dic juvenis, coràm, quo nomine dièta sit, urbem

Quam video? resonant cur & sub turribus æra

Tinnula? quid strepitus sibi vult clangorq; tubarum?

Tibia multiplices cur fundit ad æthora voces?

AVT. Cuncta equidem referam tibi, quæ mihi nota, Viator,

Nostris (vera canam) dictis modò credulus esto.

Urbem quam lustras oculis **SERVESTA** vocatur,

Quod

Quod traxit dubio nomen de nomine SEHRVEST,
Aut Sorabum proprio retulit de nomine nomen,
Innumeræ hinc cultæq; domus, facunda virorum
Ingenia, antiqui mores, hinc copia rerum,
Hinc Zythum coquitur generosum, Nectaris instar,
Hinc felix ferme urbs toti notissima mundo.
Hinc propriam sedem jam gaudet habere RVDOLPHVS,
Ascanius Themidos cultor, metuensq; IEMOVÆ,
Adde hanc sincerâ quoq; religione teneri, &
Sacris (vera loquor) de fontibus Israël
Manentes rivos, laticesq; haurire salutis.
Hæc alit eximio præstantes corpore nymphas,
Quæ formâ superent Venerem, Cressamq; Ariadnem
Vultibus, ingenio, cultu, verbis & amore:
Sunt illis oculi tales, quibus ignea cedant
Sidera, flaventes crines, & eburnea cervix.
Oraq; nativo vincant quæ clara pudore
Puniceos flores, auroræ ignemq; rubentem.
VIAT. Hoc audire sat est juvenis, dic amplius unde
Sit fremitus nec non plausus clangorq; tubarum?
AVT. Hæc quoq; mox addam, gressum modò siste Viator,
Nec te poeniteat dictis advertere nostris
Aures, forsan & hæc olim meminisse juvabit:
Propterea inceptum pergam pertexere dictis.
Hinc Sponsus DANIEL volvens, sub pectore lata,
ALBERTVS, juvenis viridi vernante juventa,
Qui Clarii claras fontis sudavit ad vndas,
Quem sacra Pallas amat, docuit quem blandus Apollo,
Quem vitæ integritas multum commendat honestæ,
Conscendit templum, charis comitatus amicis,
Huic bini proceres solito de more jugales
Addunt se socios, sequitur studiosa juventus,
Turbaq; præterea multorum immensa virorum.

B

Hunc

301

Hunc mox ad templum comitatu Sponsa decoro,
Cui nomen Gemmae de nomine MARGARIS ortum est,
Insequitur, læto declarans gaudia vultu,
Ac veluti Nymphas superat collotenus omnes,
Ipsa Diana, choros sylvis si exercet amœnis:
Sic Sponsa ornatu & formâ supereminet omnes.
Occiput aurato pictum velamen acantho
Ambit, porro etiam frontem diademaq; honorat.
In templum postquam ventum (res optima visu)
Constitit ante Deum, Christi loquiturq; minister
Connubii edicit leges servandaq; iura:
Alternam spondere fidem, spondere salutem,
Tutelamq; jubet, dextræ conjungere dextram,
Iurant; conjugii Sponsæ datur annulus arrha.
Ast nunc consueto cultu precibusq; peractis,
Digreditur Sponsa innuptis comitata puellis,
Quas Sponsus sequitur, nec non pia turba virorum,
Conveniunt positis iussi discumbere mensis,
Dant famuli manibus lymphas, Cereremq; canistris
Expedunt; tenerisq; ferunt mantilia villis.
Pars epulis onerant mensas, pars pocula ponunt,
Inq; cavas pateras spumantia vina refundunt.
Ante diem clauso componat vesper Olympo,
Omnia quam longo numerare hæc ordine possem,
Fit strepitus, lætam vocemq; per ampla volutant
Limina, nunc Baccho dulcissima pocula levantur.
Optati thalami sic sic celebrantur honores.
VIAT. Quas ego nunc memori solvam tibi pectore grates,
O juvenis? siquidem votis precibusq; favendo
Nostris, cuncta mihi, volui quæ, ritè dedisti:
Certè nemo fuit te nunc mihi gratior unquam,
Te sine nemo quidem; Pallas licet ipsa fuisset
Aut Venus, aut alius, quisquam de gente Deorum,

Hoc

Hoc maiore meam donasset munere mentem,
Quam tuteipse, mihi venerande o semper amice.
Ast mihi cum extemplo peragenda negotia restant,
Et fessus cursu, ut cernis, frigusq; per unguis
Labitur; invituste dulcis amice relinquo.
AVT. Si placet, oro, mane mecum sub sede placenti,
Sunt nobis tepidi nitidissima fulcra cubilis,
His recuba, teq; aspectu ne subtrahe nostro.
Vndiq; namq; via est densatis aspera dumis,
Et lapidosa nimis, varijs & strata periclis:
Præterea noctis iam muta silentia lucem
Ex nostris rapiunt oculis, Phoebeque quadrigis
Invehitur, suadentque cadentia sidera somnum.
VIAT. Haud moror in terris vestris iam suavis amice
Longius, hora nimis brevis & breve tempus eundi est.
Ast juvenis subito cum instructis ipse propinques
Ædibus innumero luxu, quibus alma iugalis
Gaudia ducuntur lecti, mox dicito nuptis:
Hæc optat vobis notus de pectore amicus;
Eveniant tibi Sponse dies anni que triseclis
Nestoris, & Sponsæ Cumanae virginis ætas;
Sit socialis amor vobis: discordia, lites
Tartarei Ditis fugiant, imæque cavernas
Terræ possideant, vos fata secunda gubernent.
Vivite tranquillæ placidissima gaudia vitæ,
Si Deus ipse finit (quia ab illo cuncta reguntur)
Vivite longævum per secla sequentia tempus,
Vivite concordēs, ceu vivit turtur amicâ
Cum sociâ suavis, Bellona tumultibus absit.
Adficat una fides, constantia, & una voluntas.
Quod Sponsus cupit, hoc optet quoque femina: namque
Res confirmat amor parvas, discordia demens
Res perdit magnas, hæc firmat at illa refellit.

B 3

Sponsa

Sponsa amet eximium pietatis laude maritum,
Et quacunq; potest consortis parte salutem
Quærere, non parcat duros tolerare labores.
Sponsus consortem fidus non deserat unquam,
Debita sit dulci compar in amore voluntas.
Innumerâ faciat Sponsum pia prole parentem
Conjux: & largis fortuna serena quadrigis
Affluat ambobus, sint & tot gaudia vobis,
Lilia quot flui producunt tempora Veris,
Germina quot profert maturis solibus æstas,
Autumnusq; botros, & hyems hirsuta pruinas,
Post socialis amor, thalamo qui nectit amantes,
Non dissolvatur gelidæ nisi tempore mortis.
AVT. En ubi monitis parens, tua jussi libenter
Exequar, ac in me mora non erit ulla, VALETO.

*Honoris ergo scriptus à Iohanne
Splithutio Hoimensi Anhaltino.*

A L I V D.

V Rosa cœlesti surgens ab rore per hortos,
Spinis horrenti caudice testâ licet:
Multis est pueris, multis est grata puellis,
Dum viget atq; novo lata rubore nitet:
Hæc eadem, Phœbo vivum minuente colorem,
Dum cadit, & putri spirat odore gravis;
Nulli jam juveni, nulli jam grata puella est,
Et, non attingi pollice digna, jacet.

Sic

*Sic quæ innupta manet virgo, quæ ancilla domiq;
Maternis semper cogitur esse focus:
Et se vult thalamo nunquam sociare jugali,
Dum vitet & succi, cæurosa, plena, nitet:
Hæc, ubi flaccescunt sibi membra decora juventa,
Lustraq; jam fuerint multiplicata, sedet.
Illius & nullus minimo vel flagrat amore,
Floridus aut juvenis, decrepitusvè senex.
Quare age, dum vobis ridet flos integer Hebes,
Dumque licet vestris utier usque bonis:
Jungere MARGARIDAE, DANIEL AL-
BERTE, pudicæ:
MARGARIS ALBERTO jungere lata tuo,
Namq; ulmo vitis sicut viduata marito,
Extentis uvis non bene surgit humo.
Sic nisi lege sacrâ juveni sociata puella,
Non potis est sobolem connumerare suam.
Ast quos legitimi sociârunt fœdera lecti,
Isacida his proles seminis instar erit.
Quod quò contingat vobis, & longa nepotum
Vos maneat series, pectore & ore precor.*

Honoris ergo F.

Daniel V Valtorpius junior

Serveſt.

B ;

ALIVD.

Hactenus exequias & tristia carmina sub-
 116
 Lugubri & fletu cecinit sibi quisq; suisq;
 Quos rapuit fatum, quos funere merfit acerbo
 Atra dies, turbata quies, sublata voluptas:
 Dicere jam bona verba juvat, linguisq; favere,
 Dum tibi prater ita Daniel suavissime vita
 Latior exurgit vivendi & pulchrior ordo.
 Hinc Heliconiades tantarum in munere laudum
 Ingeminant plausum Musae, facilisq; Minerva
 Sponte sua Sponso mittit sua munera, versus.
 Dicite Pierides mea munera, dicite Musae
 Insignem formam Sponsam, qua solus amantes
 Tantum alios superat, quantum Sol sidera, quantum
 Claruit ante alias Romana potentia gentes:
 Nonne vides vultum? & rosei decus oris honestum?
 Quo primis sollers sacras Aganippidos undas
 Ingenio genioq; valens gustavit ab annis.
 Dicite Pierides mea munera, dicite Musae
MARGARIN insigni candore fideq; potentem,
 Qualis qua conchis, fama mihi teste, marinis
 Margaris extrahitur candore polita, valore
 Insigni constans, summo laetore probata.

Toxica

Toxica ut hac pellit, malefanaq; tela veneni
Ut fugat, utq; hominem servatq; & subleuat, utq;
Sape laborantem sic decernente Iehova
Liberat, ut post sit mens sana in corpore sano;
Sic tua te DANIEL suavissime MARGARIS
Auxilio suffulta Dei solabitur, atq; (almi
Corda salutaris medicamine muniet, ut sic
Prole torus, candore domusq;, & amore beetur.
Claudite Pierides finemq; imponite Musæ,
Sufficit exili tunc haec cecinisse Camæna.

Christianus Moldenhauerus
Bernburgensis.

F I N I S.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

*Id 4212.
8.*

ULB Halle 3
002 391 589

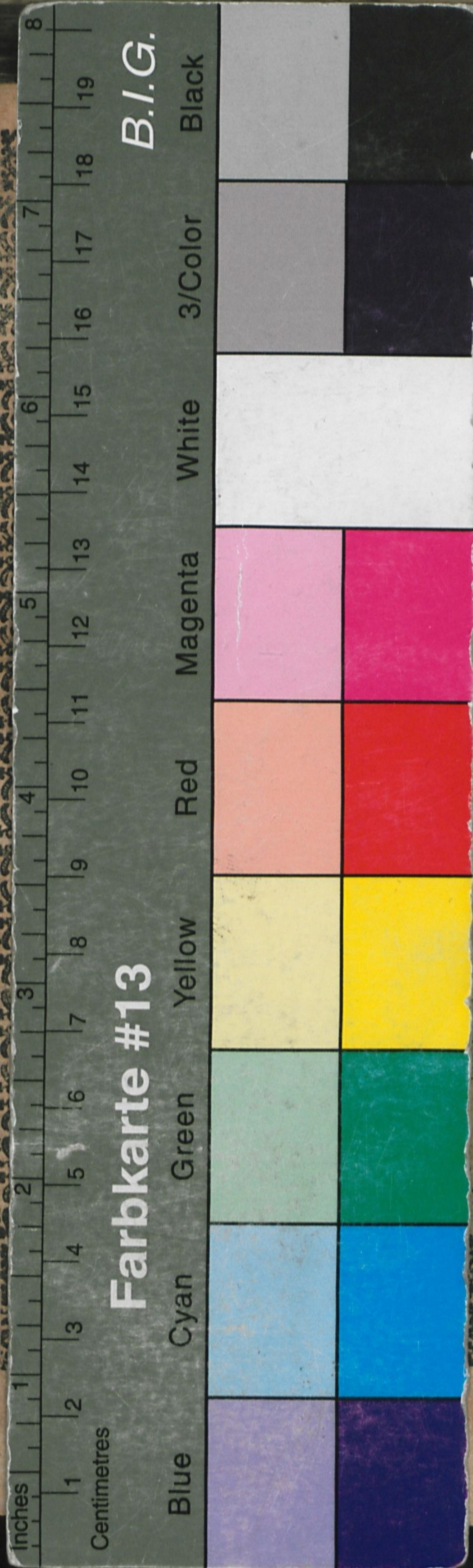

So

Me
vom

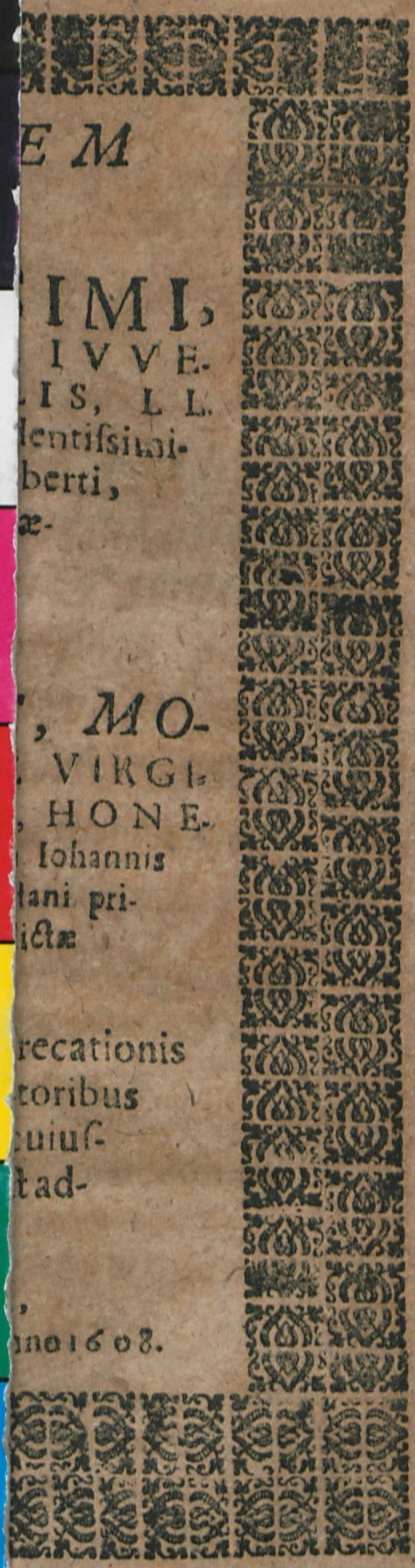

B.I.G.

Farbkarte #13

EM

IMI,
I V V E.
I S, L L.
entissimi-
berti,
æ-

, MO-
VIRGI
HON E.
Iohannis
lani pri-
ictæ

recationis
toribus
cuius-
t ad-

no 1608.

65
85

